ВЯРТАННЕ ІСУСА
23/24 ВЕРАСНЯ
2025

Джошуа Мхлакела

ВЯРТАННЕ ІСУСА 23/24 ВЕРАСНЯ 2025

ТОЛЬКІ ЧАРНАВІК ПЕРАКЛАДУ

Упершыню апублікавана 6 ліпеня 2025 года на англійскай мове кампаніяй Truth Limited

Бясплатную версію гэтай публікацыі можна спампаваць з Інтэрнэт-архіва.

Змест гэтага паслання тэарэтычна настолькі рэвалюцыйны і ўніверсальны, што патрабуе свабоднага перакладу гэтай электроннай брашуры без якіх-небудзь меркаванняў аб аўтарскіх правах на любую мову або дыялект і аналагічнага свабоднага распаўсюджвання ў любой кропцы гэтага свету.

ЗАЎВАГА ВЫДАЎЦА

Ісус Хрыстос вяртаецца, каб забраць хрысціянскую царкву 23 або 24 верасня па грыгарыянскім календары. Гэтыя дзве даты адпавядаюць святу Труб у Ізраілі, а таксама пачатку яўрэйскага рэлігійнага Новага года (Рош ха-Шана) 5786 года. На царкоўнай мове гэта доўгачаканае Узнясенне царквы, якое параўноўваецца з духоўным шлюбам паміж Ісусам і царквой як яго нявіннай "Нявестай." Гэта адбудзецца ў імгненне вока ва ўсіх часавых паясах свету, і, несумненна, тыя, хто знаходзіцца на Міжнароднай касмічнай станцыі, не будуць вызваленыя. Чакаецца, што мільёны людзей знікнуць без следу, пакінуўшы пасля сябе пакамечаную вопратку, і акунуць астатнюю частку свету ў сямігадовы перыяд Смутку, які скончыцца другім вяртаннем Ісуса. На гэты раз ён зробіць гэта адкрыта 15 верасня 2032 года, у яўрэйскі Дзень Адкуплення (Ём-Кіпур), каб кіраваць з Іерусаліма ўсёй Зямлёй як Цар цароў і Гасподзь гаспадароў.

Такое сведчанне Джошуа Мхлакелы з Ёханэсбурга напісаў тут для яго былы хрысціянскі газетны рэпарцёр. Яно заснавана на двух падкастах YouTube з удзелам брата Джошуа - God's Voice Daily і Centwinz, якія выйшлі ў эфір у чэрвені 2025 года. З таго часу яго сведчанне ўмацавалася сведчаннем яго суайчынніцы з Паўднёвай Афрыкі, сястры ў Хрысце, якая сёння сведчыла, што Ісус прадыктаваў ёй пісьмовую заяву, у якой пацвярджаецца, што ён вернецца на гэтае свята Труб. Маран Атха!

Мяне завуць Джошуа Мхлакела. Я жыву ў Ёханэсбургу, але родам з Кейптаўна. Я веру ў Ісуса, і сёння я гатовы сказаць тое, што Ён паслаў мяне сказаць свету. Я не апостал, не пастар і не біскуп — проста народжаны зноў, амыты крывёю вернік у Ісуса. Я хаджу з Госпадам ужо некалькі гадоў. Таму магу сказаць, што ведаю Яго асабіста. Я проста хачу сказаць усім, што Узнясенне ўжо блізка. Нават калі вы не гатовыя да яго — яно гатова для вас.

Да майго нараджэння ў 1982 годзе майму бацьку прысніўся сон, у якім яму сказалі назваць мяне Джошуа. Гэта было задоўга да таго, як з'явіліся тэхналогіі для вызначэння полу ненароджанага дзіцяці. Аднак з-за некаторых ускладненняў пры родах лекар папярэдзіў маіх бацькоў, што я выйду мёртвым або параненым. Калі я ў рэшце рэшт выйшаў без якіх-небудзь праблем, лекар абвясціў мяне цудадзейным дзіцем.

У той самы дзень, калі я нарадзіўся, мая маці ляжала са мной на жываце, калі адчула, як на яе набліжаецца духоўная сіла, каб задушыць. Змагаючыся з гэтай сілай, яна збіралася перавярнуцца, забыўшыся, што я ляжу на яе жываце. Калі б яна перавярнулася, я б упаў на падлогу і параніўся, магчыма, смяротна. Але потым Бог нагадаў ёй пра маю прысутнасць, таму яна моцна трымалася за мяне, і гэты дух знік.

Калі мне было каля чатырох ці пяці гадоў, мяне выкраў чалавек, які ведаў маю сям'ю, і я правёў там каля месяца. Цудам адзін індзеец паведаміў паліцыі, і яны разам з маімі бацькамі прыйшлі і выратавалі мяне. У мяне захаваліся ўспаміны пра той час — я проста сядзеў на ганку невядомага месца і плакаў цэлы дзень.

Калі я быў падлеткам ва ўзросце 16 ці 17 гадоў, я змагаўся з думкамі пра самагубства. Я так хацеў пазбавіць сябе жыцця, і вораг даваў мне для гэтага магчымасці. Я памятаю адзін раз, калі спрабаваў пазбавіць сябе жыцця, але як толькі я збіраўся гэта зрабіць, Бог спыніў мяне.

Такім чынам, смерць пераследвала мяне з самага дня майго нараджэння. Распаўсюджана прымаўка, што ўсе памруць, але, паводле Бібліі, ёсць група людзей, якія ніколі не ўбачаць смерці. У 1-м Пасланні да Карынфянаў 15:51-52 Павел кажа: "Не ўсе мы будзем спаць." Іншымі словамі, не ўсе мы памром, але ў імгненне вока, у імгненне вока, мы ўсе зменімся. Мы ператворымся з смяротнага ў несмяротных. Бог дасць нам новыя целы, праз якія мы ніколі не памром. Таму я думаю, што дух смерці пераследваў мяне, таму што, магчыма, Сатана ўжо тады ведаў, што маім будучым пакліканнем у жыцці будзе казаць усім, што ў будучыні ёсць група людзей, якіх Бог абярэ не бачыць смерці. Такім чынам, смерць — мой вораг, а смерць — вораг Бога.

У Амоса 3:7 гаворыцца: "Гасподзь нічога не робіць, не адкрыўшы Свайго намеру рабам Сваім, прарокам." Я не прарок, але я слуга Госпада. І сёння Бог адкрывае Свой план і людзям свету.

У 2000 годзе я стаў хрысціянінам. Я аддаў сваё жыццё Ісусу, калі быў яшчэ падлеткам, пасля барацьбы з суіцыдальнымі думкамі. Мне здаецца, мне было 19 гадоў, калі я прыйшоў да Ісуса і аддаў Яму сваё жыццё. У тым самым годзе, калі я быў прывязаны да царквы, мы наведвалі людзей у іх дамах, каб маліцца за іх. Аднойчы днём, выходзячы з гэтых дамоў на вуліцу, я заўважыў, што побач з намі быў анёл вышынёй з будынак або самае высокае дрэва ў наваколлі. Гэты анёл трымаў меч і азіраўся па баках, быццам абараняючы нас. Аднак мае спадарожнікі не ведалі пра гэта. Я нічога ім тады не сказаў, бо не ведаў, што з гэтым думаць. У любым выпадку, гэта быў адзін з маіх першых досведаў духоўнага свету як адроджанага хрысціяніна. Часам я ішоў у царкву ці з царквы, і мяне так напаўняла прысутнасць Святога Духа Бога, што я адчуваў, быццам Ісус ідзе побач са мной, хоць я Яго не бачыў.

У 2003 годзе ў той жа царкве, якую я наведваў, я стаў памочнікам пастара. Аднойчы ўначы я ўбачыў будучыню ў сне. Цёмнай ноччу я ўбачыў сябе ў адкрытым полі. Я паглядзеў на зямлю і зразумеў, што яна згарэла. Інстынктыўна я ведаў, што згарэла не толькі зямля, дзе я быў. Згарэла УСЯ ЗЯМЛЯ! Там, дзе я быў, атмасфера была настолькі жахлівай. Было так страшна быць там, дзе я быў. Я пайшоў падняцца на ўзгорак, каб паспрабаваць знайсці іншага чалавека, бо я быў зусім адзін у гэтым месцы ў цёмную і страшную ноч. Я падняўся на ўзгорак, азірнуўся, але больш нікога не знайшоў. Я паглядзеў на зоркі і ўбачыў зоркі. Гледзячы на зоркі, я ўнутры сябе ведаў, што хрысціянскія вернікі былі ўзнесены на неба перад разбурэннем, наступствы якога я тут назіраў. Потым я прачнуўся. Пасля таго, як я прачнуўся, я адчуў, што Бог забраў мяне, каб убачыць будучыню, а потым вярнуў.

Пасля сямі гадоў, у 2010 годзе, я звольніўся з пасады памочніка пастара ва ўзросце 28 гадоў, думаючы: "Божа, я служыў Табе. Я зрабіў усё магчымае. Цяпер ці магу я засяродзіцца на сваім жыцці?"

У наступным годзе, зноў у сне, я ўбачыў сябе ў судзе на Нябёсах. Я быў за дзвярыма суда. Перад мной, чакаючы, каб увайсці, стаяў чалавек, які літаральна дрыжаў ад страху. Было такое адчуванне, што ён ведаў, што як толькі ўвойдзе ў суд, то не патрапіць. У любым выпадку, ён нарэшце ўвайшоў, і я не ведаю, што з ім здарылася. Судовыя разборы былі настолькі хуткімі, што занялі лічаныя секунды.

У Пасланні да Габрэяў 9:22 гаворыцца: "Чалавеку назначана памерці адзін раз, а потым суд." Такім чынам, я ведаў, што гэтыя людзі, якія прыходзяць у суд на суд, ужо памерлі на зямлі, але я ведаў, што я не памёр. Тады настала мая чарга. Я апынуўся на адной з лаваў, падобных на царкоўныя, у судзе і паглядзеў у бок крэсла, дзе звычайна сядзіць суддзя. Там быў Бог — ён быў такі велізарны на тым месцы, дзе ён сядзеў. Ён быў празрысты, таму я не мог разабраць яго постаць, але ўсё ж я мог ведаць, што гэта Бог. Злева ад мяне быў Ісус у натуральную велічыню чалавечага цела, які выглядаў як мой адвакат. Справа ад мяне быў Сатана, і ў яго руцэ была тоўстая папка з падрабязным апісаннем усіх грахоў, якія я калі-небудзь здзейсніў. Такім чынам, вораг Сатана абвінавачваў мяне перад Богам Айцом і Суддзёй, але потым Ісус выйшаў наперад. Калі ён выйшаў наперад, прама тут жа я быў апраўданы ва ўсіх сваіх грахах. У Паўднёвай Афрыцы, калі вас асудзілі і прыгаварылі да пазбаўлення волі судом, вы ідзяце з залы суда ўніз па лесвіцы ў следчы ізалятар, перш чым вас перавязуць у турму. Так было і ў гэтым Нябесным судзе. Калі вы не выжывеце, вы спусціцеся па гэтай лесвіцы ў пекла, але калі вы выжывеце, вы падымецеся ў рай. Пасля майго апраўдання я падняўся ў рай. Калі я туды трапіў, быў дзень, і я ўбачыў людзей, якія сядзелі вакол. Мяркуючы па іх адзенні, гэта былі школьнікі і зняволеныя. Але яны былі ў раі — яны дабраліся туды!!!

Тады перада мной з'явіўся Ісус у белым адзенні. Я толькі што пакінула яго ў судзе, але потым зноў знайшла яго там, на нябёсах. Гэта быў мой першы раз, калі я ўбачыла Ісуса ў бачанні ці сне зблізку. Ён выглядаў як жыхар Блізкага Усходу. У яго былі цёмна-каштанавыя валасы да шыі. Ён быў прыгожы з акуратна падстрыжанай барадой. Адзінае, што прыцягнула маю ўвагу, гэта яго вочы. Я была ўражана. Я проста працягвала глядзець на яго. Я не магла адвесці вачэй ад яго вачэй. Я была — не ведаю, ці гэта правільнае слова, бо англійская не мая родная мова — загіпнатызаваная. Я была настолькі захоплена ўсведамленнем таго, што мой Творца, якога я любіла, стаіць прама перада мной! Ён паглядзеў на мяне і, нічога не кажучы, аддаваў загады праз свой розум. Затым пачалі з'яўляцца каляснiцы і выстройвацца перада мной, так шмат, што я не магла іх злічыць. Ніхто імі не кіраваў. Унутры яны везлі добра адпаліраваныя драўляныя брускі, з якіх толькі некаторыя мелі асабістыя імёны. Ісус сказаў мне — зноў жа ў думках, але я пачуў гэта гучна і выразна: "Ты мала людзей выратаваў."

Потым ён зірнуў на тыя шматлікія драўляныя блокі без назваў і дадаў: "Ты павінен напоўніць усе гэтыя драўляныя блокі душамі." І тады я прачнуўся. Калі я прачнуўся, я падумаў, што, магчыма, Бог хоча, каб я стаў здабытчыкам душ і адкрыў царкву. Зноў, як і ў маім першым сне, я адчуў, што вяртаюся з Нябёсаў. І я сапраўды адчуваў Яго прысутнасць вакол сябе.

Такім чынам, праз пяць гадоў, у 2016 годзе, я заснаваў хатнюю царкву. Я клікаў людзей, яны прыходзілі, і я маліўся за іх. Гэта працягвалася каля месяца, але кожны раз, калі я ішоў туды, каб падзяліцца словам Божым і памаліцца з імі, у маім сэрцы я не меў спакою, я адчуваў сябе дрэнна з гэтай нагоды. Нарэшце, я сказаў прыхаджанам, што сыходжу. Ім больш не трэба было прыходзіць на малітвы ў хатнюю царкву. Потым я выйшаў на вуліцу, гатовы сысці, калі на двары да мяне падышла старая жанчына. Яна папрасіла мяне памаліцца за яе, таму я паклаў рукі ёй на галаву, яна заплюшчыла вочы, я таксама заплюшчыў вочы і памаліўся за яе. Калі я гэта зрабіў, я адчуў, як па маёй руцэ прайшоў электрычны ўдар. Я расплюшчыў вочы падчас малітвы, і побач з ёй стаяла гэтая старая жанчына, але побач з ёй — цяпер я не сплю, гэта не сон, я на адкрытай прасторы — перада мной з'явіўся Ісус, які стаяў побач з ёй і глядзеў на мяне. Але цяпер на ім быў не белы халат. На ім быў велічны халат нейкага блакітнавата-сіняга або цёмна-сіняга колеру, які спускаўся да ног. Ён выглядаў такім моцным, з яго шырокімі плячыма і магутнымі грудзьмі. Калі я паглядзеў на яго грудзі, мне здалося, што я бачыў там галактыкі, падобныя да галактык касмічнай прасторы. І мне прыйшла ў галаву думка: гэта тая, што трымае Сусвет разам! І пакуль я глядзеў яму тварам у твар, ён усміхнуўся і знік. У мяне засталося ўражанне, што яго ўсмешка была словам: "Малайчына!", што закрылі гэтую царкву. Таму што ў яго не быў іншы план для мяне; я не павінен быў адкрываць царкву. І калі я скончыў маліцца, старая жанчына расплюшчыла вочы і сказала мне: "Ці ведаеш ты, што калі ты маліўся за мяне, я адчуў, быццам з маіх плячэй звалiўся цяжар, і пасля гэтага я адчуваю сябе вельмі лёгкім?" Я ведаў, што гэта звязана з прысутнасцю Ісуса.

У іншым сне ці бачанні, у 2016 годзе, я ўбачыў Ісуса на нябёсах, апранутага ў такое ж велічнае адзенне, які стаяў каля будынка, які нагадваў будынак Вярхоўнага суда ЗША з яго калонным фасадам. Там ён канкрэтна сказаў мне: "Ты не павінен адкрываць царкву." Я проста павінен абвясціць яго як хуткага Цара свету.

У 2017 годзе ў сне я быў узнесены на нябёсы, дзе ў троннай зале я ўбачыў Ісуса, які сядзеў на троне, паклаўшы рукі на падлакотнікі. На падлозе я бачыў, як вакол яго трона быў туман, і я чуў гук, быццам на свет набліжалася вайна. Такое ўражанне ў мяне склалася. Нешта вельмі, вельмі, вельмі сур'ёзнае набліжалася да свету. Я паглядзеў на Ісуса. Зноў жа, не адкрываючы рота, але праз свядомасць я чуў, як ён вельмі гучна і выразна кажа мне: "Я хутка прыйду!" Калі ён сказаў гэтыя словы, ён пачаў уставаць, трымаючыся за падлакотнікі. Але перш чым ён змог цалкам устаць, ад яго выйшла сіла і за лічаныя секунды бясшкодна адкінула мяне з Нябёсаў праз неба. Я прызямліўся на ложак. У той момант, калі я прызямліўся на ложак, я прачнуўся і закрычаў, так моцна адчуваючы яго прысутнасць у сабе. Мая жонка спала побач са мной. Яна сказала мне: "Што здарылася?" Да сённяшняга дня я не ведаю, чаму я сказаў ёй гэта, але вось адказ, які выйшаў з маіх вуснаў: "Я бачыў чалавека на Нябёсах."

Раней я думаў, што вырасту, стану старым хрысціянінам і, магчыма, памру ў дзевяноста. Але ўсё змянілася ў 2018 годзе. У тым годзе, зноў у сне, я не бачыў Бога, але чуў Яго вельмі гучны голас. Тыя, хто гэта чуе — калі ласка, звярніце ўвагу на тое, што я скажу далей. Запомніце словы, якія я збіраюся сказаць, таму што ніводнае з іх не ўпадзе на зямлю. Ніводнае з гэтых слоў не будзе пустым, таму што яны паходзяць ад самога Бога. Іншымі словамі, яны спраўдзяцца. У гэтым сне ён сказаў: "Чэмпіянату свету па футболе 2026 года не будзе, таму што жыццё на зямлі не будзе звычайным для тых, хто застаўся." Потым я прачнуўся. Я не фанат футбола, таму, калі я прачнуўся, я не ведаў, калі адбыўся апошні

чэмпіянат свету і калі будзе наступны. Пазней я праверыў і даведаўся, што матчы мужчынскага чэмпіянату свету па футболе 2026 года будуць праходзіць у асноўным у Злучаных Штатах.

Пазней у 2018 годзе, ранняй раніцай, я прачнуўся, уключыў святло і пачаў чытаць Біблію. Ісус з'явіўся перада мной у белым адзенні. Гэта не быў сон, бо я не спаў. Я глядзеў яму твар у твар, калі, не адкрываючы рота, ён сказаў наступныя словы ў сваім розуме: "З таго часу, як Ізраіль стаў нацыяй у 1948 годзе, пройдзе 77 гадоў да Зыходу." Ён не выкарыстаў слова "Узяцце", але я ведаў, што ён меў на ўвазе яго. Ён дадаў: "У 2025 годзе, 23 і 24 верасня, Я прыйду, каб забраць сваю царкву. У гэтыя два дні ніхто не будзе ведаць ні дня, ні гадзіны, калі я прыйду. Пасля гэтага на зямлі будзе сямігадовая Смутак для тых, хто застанецца. У 2032 годзе, 15 верасня, Я вярнуся на Зямлю як Цар."

Сказаўшы гэтыя словы, ён знік, і я быў уражаны. Тады я мала ведаў пра Узяцце, Другое прышэсце і Смутак. Калі я быў маладым і пачынаў хрысціянства, адзін пастар сказаў мне, што ў будучыні адбудуцца нейкія пакуты, і хрысціяне пройдуць праз іх. Гэта было ўсё, што я ведаў. Я не ведаў, што ёсць шлях выратавання праз Узнясенне. Магчыма, я чуў пра гэта тут і там, але я сапраўды мала ведаў.

Я ведаю, што гэта вельмі спрэчныя тэмы, але аднойчы Бог сказаў мне прачытаць Ісаю 55, дзе ён сказаў: "Ніводнае слова Маё не пакіне Мяне і не вернецца да Мяне пустым." А потым ён сказаў, што пачне вучыць мяне. Ён пачне думаць праз мой розум. Я не Бог, але ён укладвае думкі ў мой розум, каб я мог лепш зразумець гэтыя пытанні. Ён адвёў мяне да 2 Царстваў 2:1-11 пра папярэдняе Узнясенне — узнясенне Іллі. Калі Ілля і Елісей былі разам, прарокі прыйшлі да іх і спыталі Елісея: "Ці ведаеш ты, што сёння твой гаспадар будзе ўзяты ад цябе?" І Елісей сказаў ім: "Так, я ведаю." І іншыя прарокі з іншых месцаў зрабілі тое ж самае. Яны задалі яму тое ж пытанне, і ён таксама адказаў: "Так, я ведаю." Нарэшце Ілля сказаў Елісею: "Перш чым я буду ўзяты ад цябе, скажы мне, што ты хочаш, каб я зрабіў для цябе." Такім чынам, я ўбачыў, што дзень узнясення Іллі не быў для іх таямніцай. На самай справе Бог адкрыў гэта прарокам, Елісею і Іллі. Такім чынам, Бог паказаў мне, што ён зробіць тое ж самае для гэтага будучага ўзнясення.

Такім чынам, я пачаў сур'ёзна вывучаць гэтую тэму. Тады я даведаўся, што Бог устанавіў сем святаў, і Ісус сваім жыццём, смерцю і ўваскрасеннем ужо выканаў чатыры з іх — Пасху, Праснакі, Першыя плады і Пяцідзесятніцу. Засталося толькі тры — Свята Труб, Дзень Адкуплення і Кучкі.

Левіт 23 кажа нам, што Свята Труб было ўстаноўлена як аднадзённая падзея. Яно пачалося з візуальнага назірання маладзіка. Але з-за нявызначанасці адносна фізічнага назірання гэтага малюсенькага паўмесяца, працягласць аднаго дня пазней была падоўжана да двух дзён. У рэшце рэшт, гэтая сітуацыя прывяла да ўзнікнення габрэйскага выразу "ніхто не ведае ні дня, ні гадзіны" як спасылкі на гэтае Свята Труб.

Як ужо згадвалася раней, Ісус выкарыстаў слова Зыход, але ён казаў пра Узнясенне. Семдзесят сем гадоў з моманту заснавання Ізраіля ў 1948 годзе прыводзяць нас да гэтага самага года, 2025.

А ў 2025 годзе, 23 і 24 верасня будуць два дні Свята Труб. Такім чынам, гэта будзе вузкі прамежак часу, калі адбудзецца Узнясенне Царквы. Сем гадоў праз, у 2032 годзе, 15 верасня будзе Дзень Адкуплення, калі Ісус вернецца на Зямлю як Цар.

Дык чаму ён расказаў мне пра чэмпіянат свету? 1 Фесаланікійцаў 5:5 кажа нам, што надыдзе

час, калі людзі будуць гучна вітаць прыход міру і бяспекі ва ўсім свеце. Прынамсі, гэта тое, што абяцае свету будучы харызматычны Антыхрыст пасля Узнясення. Магчыма, сапраўды будзе мір, але я не ведаю, як доўга ён будзе працягвацца. Але да чэрвеня 2026 года свет будзе ў такім жудасным беспарадку, будзе столькі хаосу і разбурэнняў, што ФІФА не зможа правесці матчы чэмпіянату свету па футболе ў ЗША, Канадзе і Мексіцы.

У Евангеллі ад Матфея 24:36 Ісус сказаў, што ніхто не ведае дня і гадзіны Узнясення. Але калі вы пагугліце гэта ў Інтэрнэце, вы можаце знайсці вэб-сайты, якія тлумачаць, што гэты выраз насамрэч з'яўляецца габрэйскай ідыёмай для Свята Труб. Першапачаткова Свята Труб было аднадзённым святам, і яно пачалося з фізічнага назірання "маладзіка." З-за нявызначанасці візуальнага назірання аднадзённае свята расцягнулася на два рэальныя дні. Такім чынам, можна сказаць, што ніхто не ведаў дня і гадзіны маладзіка — і, адпаведна, Свята Труб — і, у рэшце рэшт, таксама Узнясення.

Але гэта таксама адлюстраванне традыцыйных габрэйскіх вясельных звычаяў. Толькі калі бацька жаніха вызначыў дату вяселля, ён кажа свайму сыну: "Ідзі і вазьмі сваю нявесту." Такім чынам, ніхто не ведае дня і гадзіны вяселля, нават сын, а толькі бацька. Царква — гэта нявеста Ісуса, таму Узнясенне будзе падобным да вяселля паміж Ісусам і Царквой. На Зямлі гэта адбудзецца ў дзень, пра які ніхто на Зямлі не ведае, нават Сын на Зямлі, а толькі Айцец.

І калі вы звернецеся да 1-га Паслання да Карынфянаў 15:51-52, Павел згодны з Ісусам, згадваючы "апошнюю трубу." Цяпер многія людзі, калі яны чытаюць "апошнюю трубу", яны звяртаюцца да кнігі Адкрыцця і кажуць, што апошняя труба — гэта сёмая труба сёмага анёла падчас Смутку. Гэта няправільна. Падчас Свята Труб у шофар трубяць 99 разоў, затым 100-ы, і апошні — "апошняя труба."

1-е Пасланне да Фесаланікійцаў 5:1 кажа: "А пра часы і даты, браты і сёстры, нам не трэба пісаць вам." Паўлу не было неабходнасці пісаць да Фесаланікійцаў пра часы і даты "дня Гасподняга." Гэта было таму, што дзень Гасподні быў бы падзеяй, схаванай ад іх на працягу наступных 2000 гадоў, але якая будзе адкрыта Царкве Апошняга Часу. І ў 4-м вершы Павел кажа, што гэты дзень не будзе нечаканасцю для тых, хто ў святле, але, як злодзей, ён здзівіць тых, хто ў цемры.

Пасланне да Габрэяў 10:25 заклікае нас не грэбаваць сходамі, але рабіць гэта тым больш, чым больш мы бачым, што гэты дзень набліжаецца. І кажу вам, што гэта не выпадковы дзень, а фіксаваны прамежак часу, які можна ўбачыць.

У Дзеях 1:6-7 вучні Ісуса спыталі яго пасля яго ўваскрэсення: "Ці ў гэты час Ты збіраешся стаць царом Ізраіля?" Але ён сказаў ім: "Не вам ведаць часы і поры, якія Айцец вызначыў Сваёй уладай. Але вы будзеце Маімі сведкамі ў Іудзеі і Самарыі і ў канцы зямлі." Іншымі словамі, часы, калі Ісус вернецца і будзе царом у Ізраілі, не павінны іх турбаваць. У рэшце рэшт, гэта павінна было адбыцца праз 2000 гадоў.

Гэта як калі б Данііл сказалі зачыніць свае словы і запячатаць сваю кнігу да часу канца. Такім чынам, у часы канца царкве прыйдзе адкрыццё, адкрыццё самога часу канца.

Таму я пішу, каб папярэдзіць Паўднёвую Афрыку і свет, што Ісус вяртаецца. Калі ў вашым жыцці няма Ісуса або вы не аддалі сваё жыццё Ісусу — памятайце, што час набліжаецца. Час, які Бог вызначыў для людзей, каб прыняць Яго, перыяд ласкі, у якім Бог даў царкве, каб звярнуцца да свету, каб усе маглі прыняць Ісуса і быць выратаванымі, набліжаецца да канца.

Узяцце адбудзецца. Мільёны хрысціян па ўсім свеце, у тым ліку ў Паўднёвай Афрыцы,

знікнуць у долю секунды. Пасля знікнення хрысціян са свету суд Божы абрынецца на свет.

Свет рыхтуецца да чэмпіянату свету па футболе 2026 года. Але пасля Узяцця 2025 года ў свеце будзе такі хаос, разбурэнне і спусташэнне, што да чэрвеня 2026 года не будзе праводзіцца ніводнага матча чэмпіянату свету. Свет стане непазнавальным месцам.

Дык вось, я зноў тут, каб прасіць і маліць вас усіх — калі ласка, не думайце, што ў вас шмат часу. У вас яго няма шмат. Памятайце, што мяне не паклікалі адкрываць цэрквы. Калісьці я думаў, што менавіта гэта Бог задумаў для мяне. Але з таго часу я зразумеў, што маё пакліканне — абвясціць свету, што, перш за ўсё, Ісус жывы і хутка вернецца. Дык вось, свет, будзь гатовы. Пакінь усе свае грахі і прыйдзі да Хрыста, дзе знойдзеш выратаванне. Час закрыцця. Не магу сказаць, што я адзіны заклік, але я адзін з апошніх заклікаў Бога. Таму я заклікаю ўсіх — звычайных грамадзян, бізнесменаў, знакамітасцяў, міністраў урадаў, прэзідэнтаў краін на ўсіх кантынентах свету — аддайце сваё жыццё Ісусу зараз, таму што час Узнясення ўжо блізка.

У 2019 годзе я бачыў Тома Хорна ў тэлеперадачы, які распавядаў пра сваю кнігу The Wormwood Prophecy (Праройства палыну). Яго ўжо няма з намі, але ў перадачы ён сказаў, што атрымаў інфармацыю ад супрацоўніка NASA, што ў 2029 годзе, у пятніцу 13-га, у Зямлю ўпадзе астэроід. Хорн сказаў, што быў шакаваны, калі зразумеў, што астэроід можа быць палаючай зоркай, згаданай у Адкрыцці 8. Калі гэтая дата адзначае сярэдзіну сямігадовага перыяду Смутку, то адлік 3 з паловай гадоў назад прывядзе да 2025 года. Я сцвярджаю, што ён меў рацыю са сваім агульным графікам будучыні, які ў асноўным супадае з маім.

Апошняе буйное бачанне я атрымаў у 2018 годзе. Вядома, гэта не першы раз, калі я кажу пра гэта з таго часу. Напрыклад, я выступаў у міжнародным падкасце God's Voice Daily. У мяне таксама ёсць свой канал на YouTube, дзе я спрабую распаўсюджваць гэтае пасланне. Я не буду называць назву канала тут, таму што я тут не для таго, каб прасоўваць сябе.

Ісус памёр, быў пахаваны, уваскрос і ўзнёсся на неба ў 32 годзе нашай эры. Ёсць біблеісты, якія вераць, што ён адыдзе на 2000 гадоў, а потым вернецца. Калі дадаць 2000 гадоў да 32 года нашай эры, то атрымаецца 2032 год — год вяртання Хрыста. Але да гэтага будзе сем гадоў Смутку, таму, калі адняць сем ад 2032 года, то атрымаецца 2025 год!

Без сумневу, многія людзі скажуць мне, што многія іншыя ўжо ўстанаўлівалі такія даты раней. Усё гэта ні да чаго не прывяло, але з гэтай не будзе так. Я НА МІЛЬЯРД ПРАЦЭНТАЎ упэўнены, што Узнясенне Царквы адбудзецца 23 ці 24 верасня. Я прашу свет быць гатовым да гэтага. Абавязкова аддайце сваё жыццё Ісусу. Ён — шлях, праўда і жыццё, Ён — Бог.